

fram for partiet

FEB.
1976

Diskusjonsblad for Oslo

«VILÅ VENDE
VAR SORG
OM TIL
STYRKE»

ffp / februar -76

LEDER: 1.mai	s. 3
Ta alvorlig på diskusjonene om partiets prinsipp- og handlingsprogram	s. 6
AKP(ml) 3 år: Festuke 18 februar	s. 7
Bekjemp revisionismen i økonomiarbeidet	s. 8
Hobiler arbeiderkvinner til 8. mars	s. 10
Ta initiativ i streikestillearbeidet	s. 11
Reis kampen mot boligdyrda	s. 12
Fram for ei kommunistisk dagavis!	s. 15
Minnestiftelse over Chou En-lai	s. 16

leder

1. MAI

HENVENDELSE TIL OSLO SV DN 1.MAI 1976.

En rekke medlemmer har forbindelse med avdelingsdiskusjonene om 1.mai stilt spørsmål ved riktigheten av at Faglig 1.mai Fornt sender henvendelse til Oslo SV om å tilslutte seg toget 1.mai. hovedargumentet disse kameratene fører fram er at en slik henvendelse skaper illusjoner om at vi ser på SV som et progressivt parti. Hva er forskjellen på å sende henvendelse til SV og til DNA og NKP? spør kameratene.

1.mai 1974 og 1975.

Først noen erfaringer fra de siste to årene, da FFF sendte henvendelse til SV om samarbeide 1.mai.

- I 1974 brøt SV samarbeidet 2 timer etter at de hadde undertegnet protokollen over en felles plattform for toget. Bruddet kom etter at andre enn de som hadde forhandlet ikke kunne akseptere en parole om støtte til det tsjekkosllovakiske folket. 1.mai stod SV-lederne på rekke og rad sammen med Aspengren på Youngstorget.

- I 1975 sendte også FFF henvendelse. Det kom aldri skikkelig svar med politisk begrunnelse, bare en rekke klager over måten brevet var sendt på. 1.mai 1975 talte Roald Halvorsen sammen med Odd Wivegh på Youngstorget og Berit Ås forsøkte krampaktig å "markere" SV for 1200 mennesker på Stortorget.

Begge år var SV's opplegg på 1.mai et resultat av SV-ledernes reaksjonære politikk - de er for sosialimperialismen, for classesamarbeid. Men samtidig viste det seg at det var mange SV-medlemmer og sympatisører som ønsket å stå på FFF's program 1.mai. Innad kjempet mange av SV's medlemmer på moter for klassekamptøget. Har FFF's henvendelse de to siste årene ført til at massene har fått større tiltro til SV som progressivt parti? Tvert imot - ovenfor valget mellom et klassekamp- og et classesamarbeidstog valgte SV-ledelsen det siste, mens mange av deres medlemmer og sympatisører valgte klassekamptøget, mange i 1974, fler enda i 1975.

Har FFF's henvendelse siste 2 årene av SV-ledelsen blitt framført som en provo-

kasjon fra AKP, slik noen medlemmer mener? - Nei, SV-ledelsen har ikke klart det, fordi alle vet, også SV-ledelsen, at FFF er en bred massebevegelse, som ingen kan overse og som også SV-medlemmer og sympatisører deltar i.

Har FFF's henvendelse ført til at progressive SV-medlemmer blir i SV i stedet for å gå ut (vår henvendelse "sanksjonerer" SV som et progressivt parti)? Tvert imot, de siste 1.mai-togene har vist at de trekkes nærmere oss. Hvorfor var det ellers like mange SV'ere i FFF som på SV's torgmote?

Vi vet at SV-ledelsen er reaksjonær, vi vet at SV er et borgerlig arbeiderparti. Dette propaganderer vi i KK og overalt.

Men vi vet også at det finnes mange progressive i SV. Vi ønsker å hjelpe dem til å avsløre ledelsen. FFF har en plattform, vedtatt på stiftelsesmotet, en plattform på et klassekampgrunnlag, mot klassesamarbeid. Dette inviterer vi SV til å si ja eller nei til. Vi kan sjølsagt ikke sende en henvendelse "Til SV's progressive medlemmer".

1. mai 1976

Hvordan er situasjonen forskjellig i år fra tidligere år? Vi nevner noen stikkord:

- Den økonomiske krise.
- Skjerpinga av den internasjonale situasjonen.
- "Fei-dum-ut"-kampanje fra DNA, rette mot AKP og progressive, også mot progressive SV-medlemmer.
- NKP splitta, SV fortsatt prega av de samme motsigelsene.

Etter vår mening gir disse momentene nettopp grunnlag for å utvikle taktikken fra de to siste åra.

- Fremdeles ønsker vi å gi progressive SV-medlemmer FFF's politiske plattform å stå på i SV's 1.mai diskusjon.
- Fremdeles ser vi ingen grunn til å la SV-ledelsen slippe å velge mellom et klassekamptog mot et klassesamarbeidstog.
- Det dreier seg ikke om et forslag til langsiktig samarbeid hvor vi inngår kompromisser på prinsippespørsmål, men et klassekampprogram som alle progressive burde kunne enes om.

Henvendelsen til SV er ikke vår hovedtattikk, mobilisering av massene er som alltid det viktigste. Men det ute-

lukker ikke at vi må ha en taktikk vis-à-vis SV som organisasjon.

Det er utmerket at diskusjonen om de borgerlige arbeiderpartiene har slått ned i partiet. Men det er en tendens til overslag i denne diskusjonen, som går ut på at vi ikke skiller SV-ledelsen fra SV-medlemmene. Det er nødvendig å ha et opplegg som trekker SV-medlemmene over på en klassekamp-plattform og som hjelper dem å avsløre SV-ledelsens og SV som parti sin reaksjonare l.mal-politikk.

SV-DNA-NKP

Wenn $q_1 = 0$, d. h. $\gamma_1 = 0$, so ist der Transformationsfall $\gamma_1 = 0$ in $\mathcal{M}_1$ betrachtet. In diesem Fall ist $\mathcal{M}_1 = \mathcal{M}_0 \oplus \mathbb{R}^n$.

1. Hvilket af de to forslag synes du mest
 fordelagtigt for os? 2. Hvilket af de to
 forslag synes du mindre fordelagtigt for os?
 3. Hvis du vælger det mindre fordelagtige
 forslag, hvad er det? 4. Hvis du vælger
 det mere fordelagtige forslag, hvad er det?
 5. Hvis du vælger det mere fordelagtige
 forslag, hvad er det? 6. Hvis du vælger
 det mere fordelagtige forslag, hvad er det?
 7. Hvis du vælger det mere fordelagtige
 forslag, hvad er det? 8. Hvis du vælger
 det mere fordelagtige forslag, hvad er det?
 9. Hvis du vælger det mere fordelagtige
 forslag, hvad er det? 10. Hvis du vælger
 det mere fordelagtige forslag, hvad er det?

FAGLIG I. MAI-FRONT

klassekampens grunn - og som en opposisjon til ledelsen på mange saker. Men hvilken mulighet har vi til å nå fram med henvendelse der? Absolutt ingen - i motsetning til i VS. Det er med andre ord ingen grunn til å kaste bort kr. 1,25 i porto. Men sjølsagt mobiliserer vi erlige Klassebevisste AD-medl. til PFF, der vi treffer dem, i fagf. osv.,

AVDELINGENES ARBEID LOKALT

Vi mener avdelingene skal følge samme opplegg som sentralt:

1. Hovedarbeid ved arbeidet og taktik-

ken er omfattende, - mobilisering av massene. I dette PFF-komiteer som går aktivt ut med fags politiske lokalt. I tillegg som nærmeste erstatte klasselingsarbeidet.

2. Avdelingene sender henvendelse til VS for å få, og har en tilsetning til VS, til VS, slik at de sender henvendelse til andre avdelinger, fagf. osv. og til deres stifter, for det er klasselings, og er o.s.v. ikke mindre, som for eksempel, skolearbeid - politiske, fagpolitiske og, slik at de blir mer og mer høyt.
3. I tillegg byr mobilisering av massene, og avdelingene i VS, som mobiliserer og utarbeider fagf. osv.

FRA PFFS STIFTELSESMØTE:

OM RESERVASJONSRETTE.

Et av prinsippene for de tog vi har gått i spissen for 1.mai har vært reservasjonsretten, dvs. organisasjoner av ymse slag har fått anledning til å stille på sin egen politiske plattform så sant ingen av dem brøt med hovedgrunnet for toget. Det har da gitt muligheter for en rekke organisasjoner så som anti-imperialistiske org., kvinneorg., leierboerforeninger etc. å slutte seg til toget selv om disse ikke kan ta stilling til hele plattformen. Utgangspunktet for dette er at vi ser på 1.mai som en dag hvor vi ønsker å samle der progr-
ssive bevegelsen som slåss mot monopolkapitalen, stat og kommune. Fra fagforeninger, klubber til blåstorten vel som kjemper for sin grønne flekk. Som NKP-avisa "Kommunisten" skrev i et nr. i 1925:

"1.mai er en oppsummering av alle kampene arbeiderklassen og folket har ført det siste året. 1.mai viser også kravene framover."

På stiftelsesmøtet for PFF var det kamerater som reiste følgende problemstilling. Er det mulig å reservere seg fra parolen om enhet på klassekampens grunn. Noen kamerater svarte da at alle andre paroler kunne en reservere seg mot, men ikke

den.

Begge synspunktene er som vi kan se feilaktige. Påbegynt med reservasjonsretten er ikke at en enkelte foreninger og organisasjoner vedtar at "Parolen enhet på klassekampens grunn tar vi ikke stilling til, eller tar vi avstand fra". Organisasjonene

vedtar å tilslutte seg med de parolene som organisasjonene kan og vil gå med i toget, og tar ikke stilling til resten, deri ligger reservasjonsretten. Skal vi ikke folk å gå i toget som sier at de gjerne vil gå bak parolen til Blåstorten vel, selv om det er farge av parolene jeg ikke skjønner om mye av. Sjølsagt skal en slik parole få delta i toget. Santais vil det være opportunistene av oss å underkule helheten i toget, underkule hvilke paroler som finnes, underkule hva talerne vil si osv.

OM HOVEDPAROLENE.

På stiftelsesmøtet lanserte en kamerat forslag om at parolen "Kamp mot politiske oppsigelser/avvis suspensjonene av progressive i fagbevegelsen" burde inn som hovedparole. På møtet ble dette imøtegått. Jeg skal forsøke å utdype dette litt mer.

(forts. s. 16)

ta alvorlig på diskusjonene om partiets prinsipp- og handlingsprogram!

Første diskusjone av partiets nye prinsipp- og handlingsprogram skal gjennomføres nå. - diskusjonen av de grunnleggende prinsippene disse programmene skal bygge på. Dette er en viktig del av forberedelsene til landsmøtet, og de må gjennomføres samtidig med en rekke andre oppgaver av stor betydning - i første rekke nå l.mai og tariffoppgjøret. Det er klart at arbeidet må legges opp slik at disse diskusjonene går uhindret; det må, både fra lagas og de enkelte medlemmenes side sikres tid til nødvendige møter og skikkelige forberedelser. Men har vi dermed sikret en skikkelig behandling av disse dokumentene?

Når det i partiets årsplan heter at det interne arbeidet er overordnet det eksterne betyr ikke det bare at det skal sikres nødvendig tid. Det betyr at alle medlemmer, i denne perioden, må jobbe for å sette seg inn i, og ta aktivt del i, de diskusjonene som skal sikre et seierrikt årsmøte. Jeg tror det er viktig at vi ser litt på åssen holdning vi har til dette. Føler vi ansvar for partiets politikk? Eller "regner vi bare med" at den er riktig, uten å jobbe aktivt med den sjøl?

I vedtektene § 3 F) om medlemmers plikter heter det: "Delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastsette partiets linje på de enkelte parådene, sørge for at debatten holdes innafor partiet og utad lojalt sette i verk partiets vedtak."

Det vi går inn i nå dreier seg om en debatt for å utforme partiets hovedlinje

for tida framover. Det er alle medlemmers plikt å føle ansvar for at det vi kommer fram til er den korrekte linje - og som kjent er det riktigheten av den politiske linje som avgjør alt. Å unnlate å kaste seg aktivt inn i diskusjonene er å undergrave den demokratiske sentralismen - det er å behandle partiet som om det var et byråkratisk parti - ledelsen gjør tenkinga, vi gjør arbeidet.

Diskusjonene foran landsmøtet skal gjøre partiet til en ennå hardere knyttneve mot klassefienden. Enhet i handling springer ut av enhet i tenking. Enhet i tenking oppnår vi gjennom praksis, studier og ideologisk kamp. Alle er enige i dette, men: dette dreier seg om omfattende politisk analyse, store politiske spørsmål - er ikke det å ta stilling tildet noe som bare folk med "spesielt høyt nivå" kan gjøre?

Medlemmene i et kommunistisk parti har et spesielt høyt politisk nivå i forhold til massene som helhet. Og det kan jobbes fram - hvis en går inn for det sjøl, er frimodig, våger å ta stilling og stille stille spørsmål, studerer og tenker. For hva er alternativet?

Hvis vi tar slapt på spørsmålet om de politiske linjene vil vi legge grunnlaget for fraksjonisme. I vedtektene 6 e) er et av grunnlagene for fraksjonisme nevnt som "-undertrykke uenighet i partiets linje i diskusjoner innad." Å ha problemer med å orientere seg, ta stilling etc. er ikke fraksjonisme. Men hvis vi ikke jobber aktivt for å tilegne oss partiets politikk, hvis vi "egentlig ikke veit" om vi er enige, kan det
(forts. s. 9)

akp <ml> 3 år:

festmøte

18 februar

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) har vært et parti som har vært med på å skape et nytt Norge. Det er nå 3 år siden vi ble stiftet - og i år feirer vi vårt 3-årsjubileum.

Vi er et parti som har vært med på å skape et nytt Norge. Det er nå 3 år siden vi ble stiftet - og i år feirer vi vårt 3-årsjubileum. Vi er et parti som har vært med på å skape et nytt Norge. Det er nå 3 år siden vi ble stiftet - og i år feirer vi vårt 3-årsjubileum.

Det skal vi gjøre ved:

- 1) et bra parti med god og bra politikk og kultur
- 2) ved at vi i samarbeid, samarbeider og venner av partier, sosialistenes til hjelp. En må vi alle være med og samarbeide. Her tror vi helt sikkert blir med, ta et grep om det. Kom vil kanskje være med, med litt kamp?

Partiet er stiftet. Mange synes det bra, noen synes ikke det er fullt så bra - og noen synes det er reint forterandes. Men AKP (m-l) har trådt inn i historien. Det vil egne «de store», men noen «små» vil det mere, for å si det med et ordtak. Nei, ikke mere - det vil gi det ganske mange at vi nå har fått et revolusjonært parti for fjerde gang. Og disse mange hører ikke hjemme blant biksene og kakkene i samfunnet. De tilhører det arbeidende norske folk.

— De 11. februar 1951
— De 11. februar 1951
— De 11. februar 1951

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)
Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

bekjemp revisjonismen i økonomiarbeidet

I diskusjonen om høyreavviket har avviket på det økonomiske området vært lite framme. Jeg tror vi gjør en grov feil om vi neglisjerer dette når vi skal diskutere høyreavviket. Feil i politikken retter seg seg ikke av seg sjøl, feilaktige linjer må aktivt bekjempes. Dette gjelder sjøl-sagt også for økonomien.

Partiets økonomiske arbeid skal legge det materielle grunnlaget for å sette partiets politikk ut i livet. Uten et godt økonomisk arbeid vil vi ikke bli i stand til å få politikken vår ut til massene. Dette er viktig å ha klart for seg nå når klassekampen stiller stadig større krav til partiet.

Det har lenge eksistert en tendens til å nedprioritere det økonomiske arbeidet i partiet. Økonomien har liksom vært noe som har gått bra av seg sjøl, uten kamp og uten diskusjon, som om dialektikken ikke lenger gjaldt. Vi har i for høy grad vært tilfreds med det økonomiske arbeidet, og ikke lagt to pinner i kors for å utvikle det videre. Dette er satt på spissen, men jeg tror likevel at mange vil kjenne seg igjen. Dette høyreavviket på økonomiens område må vi ta et skarpt oppgjør med. Økonomiarbeidet på prioriteres opp, økonomien må være en politisk oppgave for alle, og ikke noe kassereren skal tukle med for seg sjøl.

Sjølbergingsprinsippet har alltid vært et sentralt prinsipp i ml-bevegelsens økonomiske arbeid. Vi har stolt på

egne krefter, og dette har gitt svære resultater. Motstykket til sjølberging er statsfinansiering. Dette er SV's linje. Der vi satser på sjølberging legger SV seg på ryggen og ber staten om støtte, partistøtte, pressestøtte, statssannonser, studiestøtte, statslonna partibyråkrater osv. Dersom dette ikke er nok tar de opp banklån. SV er altså økonomisk fast-bundet til staten og monopolkapitalen, og politikken er sjølsagt deretter. SV's ræne politikk har et materielt økonomisk grunnlag.

Som vi ser er sjølbergingslinja en forutsetning for at partiet skal forbli marxist-leninistisk. Men sjølberging betyr ikke at det utelukkende er partimedlemmer som skal finansiere partiet. På alle områder setter vi fram masselinja som et viktig prinsipp for politisk arbeid, og dette prinsippet må også gjelde for økonomien. Jeg mener vi har gjort alt for lite for å mobilisere partiets venner og sympatisører til økonomisk støtte. Hvor stor del av rotasjonsfondet er samlet inn blant sympatisører? Jeg tror ikke det er mye. Er det fordi de ikke er spurt? Er det fordi vi tror at de ikke vil gi noe? Det er klart at folk gir ikke penger uten å bli spurt. Men det er like klart at folk som støtter partiets politikk ikke er likeglade med om KK kan trykkes på partiets egen rotasjonspresse, eller om vi skal være avhengige av kapitalistiske trykkerier for å få ut politikken vår. Jeg tror at styrking av

forts. neste side

NY ROTASJONSKAMPANJE!

Alle avdelingene vil få nye målsettinger på hvor mye de skal ha samla inn i denne fasen fram til 1.mai.

I forrige kampanje, som slutta til jul, klarte vi målsettingene som var satt. Fra mange avdelinger overoppfylte de den - det er bra!

Men vi kan også oppsummere sider i dette arbeidet som ikke er fullt så bra:

- 1) Avd. starta alt for seint.
- 2) Innsamlingene foregikk blant medlemmene, ikke blant massene rundt partiet.

Hva kan vi lære av det:

- 1) Jo, når dere nå har fått målsettinga starter dere med en gang; ta diskusjonen på dette sammen med diskusjonen om kontingent-forhøyelse (hvis den ikke allerede er tatt). Bli enige om hvor mye hver enkelt kan gi totalt - og betal inn med faste mellomrom, f.eks. en gang

i måneden.

2) Mobiliser massene!

I denne fasa skal vi gå ut og mobilisere.

Som økonomi-artikkelen sier: Økonomisk støtte er politisk støtte på et høyere nivå. Dette er en måte å knytte massene nærmere partiet på. Få diskusjon på partipolitikk; oppgaver og at penger må til for å lage ei kommunistisk avis. Vi har mange muligheter til dette: venner av partiet som vi selger SK til, er i kvinnefronten, streikestøttekomiteen, eller med i streikestøttearbeidet, sirkeleer etc. Spesielt det sistnevnte bør der være mulig å få raskt inn fra.

Hva med f.eks. å lage lister på samme måte som vi gjør i streikestøttearbeidet, hvor folk binder seg til en ukentlig eller månedlig sum?

- VÆR DRISTIG I MÅLSETTINGEN INNAFOR OG UTIFAOR PARTIET!
- MOBILISER MASSENE!

ØKONOMIEN fra s. 8

masselinja er en nøkkel til ytterligere framgang i det økonomiske arbeidet. Dessuten: Folk som støtter oss økonomisk vil bli knytta nærmere til partiet. Økonomisk støtte er noe mer enn verbal

støtte, det er støtte på et høyere nivå.

STYRK DET ØKONOMISKE ARBEIDET - BRUK MASSELINJA!

DS/Kass.

PRINSIPP- og HANDLINGSPROGRAM..... fra s. 6

som ser ut som enhet vise seg å være bygget på sand, og fraksjonismen blusse opp i skjærpa situasjoner.

Et kommunistisk parti er ikke kjennetegna av at det ikke gjør feil og at det aldri er uenighet. Et kommunistisk parti er kjennetegna av at linja utformes gjennom kamp, at folk tør å si hva de mener og er frimodige ut fra

at de veit at nettopp slik vil den riktige linja bli utforma. Utad er et kommunistisk parti kjennetegna ved at det slår som en knyttneve, fordi den disiplinen som er jernhård, men samtidig bevisst og frivillig. La oss bruke diskusjonene av prinsipp- og handlingsprogrammet til å bringe både partiet og de enkelte medlemmene et langt hopp framover.

mobiliser arbeiderkvinnene til 8. mars

Når vi skal bygge opp et slagkraftig tog 8.mars, er det viktig at vi ikke glemmer klasseinnretninga. Målet må være å reise flest mulig arbeiderkvinner til kamp for krava sine, for:

- Det er arbeiderklassens kvinner som rammes hardest av krisa, og det er de som må gå i spissen for kampen.

- Når vi mobiliserer arbeiderkvinnene, mobiliserer vi halve arbeiderklassen. Og det er arbeiderklassen, både kvinner og menn, som går i spissen og skal beseire borgerskapet og imperialismen.

Derfor er ikke 8.mars - arbeidet en luksusoppgave, men en viktig og nødvendig del av klassekampen. Greier vi å trekke med mange arbeiderkvinner bak krava 8.mars, er dette ei styrking av hele arbeiderklassens kamp mot krisa. Jo flere vi får med 8.mars, jo flere har vi f.eks. mulighet til å mobilisere til Faglig Fronten 1.mai.

"I alt det praktiske arbeidet partiet vårt gjør, er "fra massene, til massene" nødvendigvis den riktige formen for ledelse. Dette betyr: Ta massenes ideer (spredte og usystematiske ideer) og konsentrer dem (forvandle dem gjennom studier til sammenfattede og systematiske ideer), gå deretter ut til massene og propager og forklar disse

ideene inntil massene griper dem i handling og prøver riktigheten av dem gjennom slik handling."

(Store hvite s.212).

Vi stiller arbeiderkvinnenes krav 8. mars. Men det er ikke nok å hå en riktig politikk. Oppgaven blir å gjøre dette til deres egne krav. Vi har kommet i gang med den almenne mobiliseringa, men vi har kommet kort med å mobilisere arbeiderkvinnene spesielt.

- I boligstroka betyr dette at vi må undersøke hvilke arbeidsplasser som finns, og ta grep om disse. Vi må prioritere blant de kvinnene vi kommer i kontakt med gjennom husbesøk, stands o.l.

- På sammensatte arbeidsplasser må vi legge vekt på å mobilisere blant de proletære laga.

- Vi som jobber på proletære arbeidsplasser har et spesielt ansvar for å trekke med arbeiderkvinner. Det betyr at vi må stille oss konkrete og dristige målsetninger

BRUK MØTET 5. FEBRUAR.

Torsdag 5.februar skal KF ha mobiliseringsmøte som både streker opp den almenne politikken og får fram erfaringer fra 8. mars-arbeidet. Kom sjøl og bruk dette møtet til å trekke med mange nye interesserte.

ta initiativ i streikestøttearbeidet

Arbeiderne ved Orkla-Saga har vunnet en viktig seier ved sin streikeaksjon. Vi sakser fra et intervju med klubbformannen Erik Melsnes i KK.

KK: Har dere fått mange reaksjoner utenfra?

E.M.: Vi har fått enormt med moralsk støtte og løfter om økonomisk støtte.

Hadde det ikke vært for denne støtten er det klart at vi ikke hadde kunnet oppnå det vi nå har gjort etter den 9 dager lange sit-down-streiken.

Vi vil gjerne at dere gjennom KK retter en takk til alle de som har støttet oss.

Det er imponerende hvor raskt støttearbeidet kom i gang.

(Mine understrekinger).

En særlig viktig fase for støttearbeidet i streikeaksjoner, er straks en aksjon er meldt. Arbeidere som står foran en eventuell streik, vil ha behov for å kunne slå i bordet i visshet om at de har sterk støtte bak seg. Dette gjør det nødvendig for oss å være raskt ute med støtte og løfte om støtte med en gang melding om aksjon kommer. Ta u-

middelbart kontakt med streikestøtteinformasjonskontoret. Der vil de som regel sitte med de ferskeste opplysningene og om hvilke tiltak som bør tas. Om det mulig, ta en telefon med en gang til de aksjonerende. Spør hvilke former for støtte de helst vil ha. Gi også beskjed om den muligheten dere har for å støtte, og sett i gang støttearbeidet raskt.

Streikestøttekomiteene må holde seg informert om utviklinga av streikeaksjonene og de som ikke er i streikestøttekomiteer må benytte de mulighetene de har til å drive solidaritetsarbeid. Støtte fra fagforeninger er spesielt viktig.

Ta lærdom av uttalelsen fra Orkla-saga-arbeiderne. Når en streikeaksjon er meldt, sitt ikke med handa i fanget og vent på beskjeder. Ta initiativ sjøl med en gang.

Ka ■.

Til den som har lyst å spille, enten han har instrument eller ikke;

RØDT KORPS

Til 1.mai må vi ha et fint rødt korps.
Har du lyst til å spille med så gi beskjed til avdelingsformannen.

reis kampen mot boligdyrtida

Boligdyrtidsangrep i 1976: Innføring av kloakkavgift og øking av andre utgifter.

Staten har tidligere gitt kommunen anledning til å innføre kloakkavgift, og Oslo bystyre vedtok 12.12.-75 å innføre kloakkavgift fra 1.januar 1976. Avgiften settes til 74 % av nåværende vannavgift, og kommer i tillegg til denne.

- En blokkleilighet på 90 m² som i dag har en vannavgift på 207,50 kr., vil få en øking på 52,50 (kloakkavgift) -dvs. til kr. 360,- pr. år (vann- og kloakkavgift).
- For en villa på 150 m² vil avgiften øke fra kr. 312,- til kr. 541,-, dvs. med 229,- kr. pr år (vann og kloakkavg.).
- For industrien som nå har en vannavgift på kr.1,40 pr.kbm, blir kloakkavgifta på kr.1,03 pr.kbm. til en samla vann- og kloakkavgift på kr.2,43 pr. kbm.

Kommunen regner med at dette vil gi en inntaktsøkning på 75 mill. kr. i 1976. I tillegg til dette kommer 20 % moms til staten,

- Med momsen vil en 90 % blokkleilighet få økt avgift fra 207,50 til totalt 390,50,- med ca. 88,4 %.

I tillegg til innføring av kloakkavgift blir det også økning i følgende kommunale avgifter i 1976:

- Renovasjonsavgift opp med 30 %.
 - Feieavgift opp med 50 %.
 - Festeavgift øker med 7 o/oo for sone 1 og 3,5 o/oo for sone 2 - beregna av eiendomsskatten.
- Strømvavgifta økte i fjor med 20 % og det er varsla om at det ville være ønskelig å øke strømvavgifta i forhold til oljeprisene. Oljeprisene

er høye og strømvavgifta har vært relativ liten. Så ut fra sosialdemokratiets parole om "Solidaritet i praktisk politikk" er det "høyst urettferdig" at de som er så heldige å ha oppvarming med strøm skal betale like mye for denne som de andre må betale for olja.

Fortsatt "indeksregulerte husleier".

For eldre husbankfinansierte boliger er det i tillegg til avgiftene nevnt ovenfor en årlig oppregulering av renter og avdrag. Innbetalingene oppreguleres etter gjennomsnittlig industriarbeiderinntekt hvert år. Økinga i 1976 skulle i 1976 vært på 14 %, men pga. kraftige protester fra eldre borettslag i Oslo (eks. Årvoll Vest og Haraløkka) blir økinga på 8 %. Denne oppreguleringa av tilbakebetalingene til Husbanken hvert år vil i praksis si at husleiene indeksreguleres. Den rammer de ulike borettslagene til ulik tid (når bindingstida utløper).

Objektivt grunnlag for å reise kamp mot boligdyrtida og mot økte avgifter.

Alle disse boligdyrtidsframstøta gir et objektivt grunnlag for kamp. Kampen har vært reist på flere kampanvsnitt allerede, men den må fortsette, og den må øke i omfang. Det er spesielt viktig å være oppmerksom på innføringa av og økinga av avgifter. Folk er forbannet over den høye skattetrekken de får, så det er vanskeligere å få folk ytterligere gjennom økt direkte skatt. Det ser ut til at stat og kommune prøver seg med indirekte beskatning i stadig større grad.

"Indirekte beskatning som rammer massenes forbruk, er mest urettferdig.

Den faller med hele sin tyngde på fattigfolk, men gir de rike en privilegert stilling. Jo fattigere et menneske er, dess større del av sin inntekt gir han fra seg til staten i form av indirekte skatter. Den fattige og eiendomsløse masse utgjør ni tiendeler av hele befolkningen, den forbruker ni tiendeler av alle skattelagde produkter og betaler ni tiendeler av alle indirekte skatter".

Lenin, lærebok i pol.øk. s. 202.

Staten har planer om å iverksette et helt nytt avgiftssystem (i 1977). Som Lenin-sitatet sier, vil et slikt system i størst grad ramme lavtlønnede arbeidere og andre med dårlig økonomi. (eks. trygdede). De nye boligdyrtidsframtøta vil slå hardest ut i drabantbyene, der husleiene der husleiene allerede er skyhøye, men vil ramme hardt også i eldre bydeler, fordi befolkningen der består av mange pensjonister og lavtlønnede.

BOLIGDYRTIDSRAMTØTA - et ledd i sjølffinansieringa av boligsektoren.

Monopolkapitalen og staten har satt seg som mål at boligsektoren i størst mulig grad skal sjølffinansieres. Det betyr kort og godt at boligbygging, miljøverntiltak o.l. skal betales av beboerne gjennom renter og avdrag, skatter og avgifter.

Kommer forslagene om sjølffinansiering av at det ikke finnes penger andre steder til boligsektoren og til miljøverntiltak? Sjølsagt ikke.

Investeringer i boligsektoren gir sein avkastning som trekkes ut over flere år. Kapitalen vil derfor heller invetsere i sektorer der den får raskere og større profitter. Stalin har slått fast at monopolkapitalens økonomiske grunnlov er jakten på maksimalprofitt. Staten er sjøl monopolkapitalist og er interessert i å frigjøre kapital fra uproduktive sektorer og lavtlønnsindustri. Staten ønsker å styrke sin egen monopolkapitalistiske stilling. skaffe seg sjøl

store profitter, samtidig som staten er monopolkapitalens stat og derfor prøver å berge monopolkapitalen gjennom krise ved å kjøpe opp og bli medeier i kriserammet industri. Sjøl om boligbygging ikke er noe underskudsforetak så er det store profitter å hente andre steder. (eks. Selvaag investerte 42 mill. kr. i oljesektoren i 1973). Ser en på statsbudsjettet for 1976 ser en tydelig klassekarakteren: bevilgninger til industri som olje og kraft er økt, til utdanning, helse, sosial- og boligformål har de gått ned. Bevilgningene til boligformål minker med hele 6,2 %

Kommunen er en del av det borgerlige statsapparatet - staten og monopolkapitalens forlengte arm i Oslo. Kommunen er eksempelvis arbeids"give" og Oslos største gårdeier. Kommunen har felles interesser med staten og monopolkapitalen og er den som skal sette boligdyrtidsframtøta i verk. Kommunen markedsfører f.eks. innføring av kloakkavgift under høyreista prat om miljøvern, og sier at uten kloakkavgift kan det ikke bygges renseanlegg.

DNA og SV - borgerlige arbeiderpartier som går mot beboernes interesser.

Ispissen for statens og monopolkapitalens politikk går DNA. DNAs boligpolitikk er et glimrende eksempel på at det er et parti for monopolkapitalen og mot arbeiderklassen. DNA har lagt fram boligmelding nr.76, der en rekke av boligdyrtidsframtøta ovenfor lanseres. DNA la i 75 fram en ny boligmelding der det planlegges å skape boligdyrtid for folk i de eldste bydelene i Oslo, gjennom at kommunen overtar all tomtgrunn og det opprettes borettslag.

DNA hevder det er urettferdig med den store forskjellen i husleier. Sjølsagt er det de som i dag er bor rimelig, som skal få hevet sin husleie for å finansiere bl.a. den bostøtta folk i de nyeste drabantbyene i økende grad må få. Økinga av festeavgifta og "indeksregul-

ering" av leiene i husbankfinansierte boliger er eksempel på dette. DNA støtter også opp om en generell husleieøkning i 1976 på 15 % for gårder oppført før 1940.

Hvordan har SV stått i forhold til de nye boligdyrtidsframstøta? SV stemte for øking av festeavgifta i bystyret og for innføring av kloakkavgift i Stortinget. Da kampen mot kloakkavgifta ble reist et sted i Oslo, gikk SV først i mot lokalt, men svingte av redsel for å bli avslørt. I bystyret høsten 75 stemte SV så mot kloakkavgifta sammen med Høyre. SV reiste et vedtaksforslag om at det måtte tas kontakt med miljøverndepartementet. Siktemålet var å få en lovendring, slik at industrien alene kunne bli pålagt kloakkavgift. For det første: istedet for å reise

til kamp, så foregår "kampen" for dem gjennom forslag til vedtak. For det andre likestiller SV all industri - liten som stor og sier at de sammen får ta ansvaret.

Hva skal AKP(m-l) gjøre i kampen mot boligdyrtida?

Opp mot det stiller vi parolen: Ta penga til miljøvern fra monopolkapitalen. AKP(m-l)s linje må være å reise massene til kamp i borettslag og beboerforeninger. Fordi det er et objektivt grunnlag for boligdyrtidskampen, må partiet evne å spille med lillefingeren. Alle med verv i borettslag må reise saka. Aksjoner som husleiestreik, underskriftskampanjer o.l. må vurderes ut fra det objektive grunnlaget for kamp lokalt. Partiet bør ut med en løpeseedel om boligdyrtida som spres av alle boligavdelinger. La ikke partiet bli en haleheng til massenes kamp mot boligdyrtida! Reis kampen!

KAMP MOT BOLIGDYRTIDA!
KAMP MOT ALLE KOMMUNALE AVGIFTER!
REIS KAMPEN MOT KLOAKKAVGIFTA - TA
PENGA TIL MILJØVERN FRA MONOPOLKAPITALEN!
KAMP MOT ÅRLIG OPPREGULERING AV
RENTER OG AVDRAG PÅ BOLIGLÅN!

Kameratslig hilsen
Boligutv.

Kommentar fra FFP-red.

Vi stiller spørsmål ved kap. "Boligdyrtidsframstøta - et ledd i sjølfinansiering av boligsektoren".
- Har noensinne andre enn arbeidsfolk

betalt arbeidsfolks boliger?
- Er det ikke riktig å snakke om økt flåing i stedet for økt sjølfinansiering?
Vi ber om kommentar fra leserne på disse spørsmålene.

utover, og gir bakgrunnsmateriale for mange av de sentrale parolene i Faglig 1.mai Front.

Den andre hovedoppgaven for denne fasen er tariffoppgjøret. Kommunistene må gå i spissen for å reise kampen mot "krise"-oppgjøret, og den samordna og kombinerte oppgjørsformen. Men det er like klart at kommunistene ikke kan slå tilbake d disse angrepa på de fagorganiserte aleine. Vi må ha massene med oss, og igjen er KK den eneste avisa i Norge som gir

riktige analyser av situasjonen, og opplysninger som arbeidsfolk kan stole på. Derfor er det spesielt viktig å verve mange abonnenter på arbeidsplassene.

Kamerater - KK-kampanjen er ikke avslutta for hver avdeling og hver kamerat har fylt de målsettingene de har satt seg! Og dette er et nødvendig skritt på vegen mot ei kommunistisk dagsavis.

Tr.

FAGLIG 1. MAI-FRONT

(fra s.5)

Etter min mening er ikke dette en parole, men to. Den første delen dekker Hammerverksaken, den andre f.eks. suspensjonene av SEF-styret. Når det gjelder "Kamp mot politiske oppsigelser", mener jeg det er viktigere å trekke fram Hammerverksaka konkret i hovedparolene. Hammerverket er en aktuell klassekampsak, som har bred omonion bak seg i store deler av fagbevegelsen. Hammerverkparola er den beste parola mot politiske oppsigelser.

En del kamerater har kritisert parola "For et sosialistisk Norge" og vil ha et tillegg: "Bare folkets egen kamp gir seier". Argumentet er at parola "For et sosialistisk Norge" ikke avgrenser seg fra DNA/SV/NKP.

Desverre er det slik at ingen kan forby DNA/SV/NKP å markedsføre seg under sosialismens navn. Men etter min mening gjør det parola revisionistisk å ta med i samme slengen "Bare folkets egen kamp gir seier". Hvis vi tenker etter hva vi støtter oss på når vi snakker om sosialismens seier, så er det slike ting som den vapna revolusjonen, arbeiderklassens ledelse, enhetsfronten, folkehæren. Opp mot dette ser en tydelig at "for et sosialistisk Norge - bare folkets egen kamp gir seier" er en parole f.eks. SV ville hoppe på med glede.

Kort sagt - parola sprer feilaktige illusjoner om overgangen til sosialismen.

MINNEMØTET OVER CHOU EN-LOI

Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet.

Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet. Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet.

Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet. Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet.

Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet. Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet.

Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet. Minneordet ble lest av en av de mange som hadde vært til stede på møtet.